

[Hans Rasmussen.]

om, at privat foretagsomhed på dette område er i stand til at træde til. Jeg må derfor pege på de bemærkninger, som jeg fremsatte ved lovforslagets første behandling, at resultatet måske, når loven kommer til endelig revision, kan blive en kombination af privat og statslig karakter.

Selv om venstre og de konservative søger at lægge roret om i vor økonomiske politik, kan det ikke gøres ud fra en ideologisk forestilling om, at staten helt skal ud af billedet, og at nøglen for gavnlige foranstaltninger til fremme af vort erhvervsliv helt skal drejes om. Noget sådant kan mit parti ikke være med til, for der er mange opgaver inden for dansk erhvervsliv, som det ikke selv er i stand til at klare, og vi vil nødig være med til at nedsætte produktion og beskæftigelse, fordi man nu engang har en forkert ideologisk indstilling. Når der foreligger et samlet nyt lovforslag omhandlende også udlån til industri- og håndværksvirksomheder, vil vi fra vor side interessere os for en vis samordning, og vi vil undersøge, om anden lovgivning, f. eks. loven om egnsudvikling, skal kædes herindi.

I den overgangssituation, som vi står i til nye markedsformer, vil en vis håndsrækning fra det offentlige til fremme af danske erhvervsinteresser være påkrævet, og dette genspejler sig også tydeligt i de mange henvendelser, som virksomhederne selv retter til staten.

Ud fra disse bemærkninger kan jeg anbefale det af ministeren fremsatte og af hele udvalget tiltrådte lovforslag om forhøjelsen, medens jeg må anbefale, at man forkaster ændringsforslaget, der er stillet af venstre og det konservative folkeparti, og som går ud på, at lovens kapitel 2 om lån til industri- og håndværksvirksomheder udgår.

Anker Lau: Den højtærede handelsminister har i det udvalg, som har arbejdet med denne sag, givet en lang række oplysninger, som jeg gerne vil sige tak for; det har nemlig gjort det lettere at tage stilling til dette foreløbige lovforslag — kunne man vel kalde det; selve loven udløber stadig den 31. marts 1960, men den højtærede minister har lovet i slutningen af denne måned at fremsætte et

helt nyt lovforslag på basis af en ventet udvalgsbetænkning. Vi vil således meget snart få lejlighed til på et nyt grundlag at beskæftige os med hele eksportkreditproblemet, og ud fra denne kendsgerning og ud fra de oplysninger, som i øvrigt har foreligget i udvalget om, at man ville have store vanskeligheder ved at fortsætte den eksport, som fremkaldes af denne lov, hvis beløbsrammen ikke blev udvidet, er mit parti indforstået med, at beløbet for disse garantier forhøjes til milliarden.

Derimod mener vi ligesom sidste år — og det kan ikke ændre vor stilling, at ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, ikke synes at kunne lide det — at loven bør ændres således, at kapitel 2, der drejer sig om 15 mill. kr. til direkte udlån til håndværk og industri, udgår. Vi mener, at denne bestemmelse kan undværes. En opgave, der ikke drejer sig om større beløb, må erhvervslivet og bankerne selv kunne klare. Jeg er lige ved at sige, at hvis bankerne ikke kan det, synes jeg næsten, de svigter en af deres opgaver. Og helt mærkeligt synes jeg det tager sig ud, når næsten alle pengene udlånes til to af vore største og bedst konsoliderede virksomheder. Vi har jo i udvalget fået oplyst, at der er ydet et enkelt lån på 6 mill. kr., og et andet lån på 8 mill. kr. til en anden stor virksomhed forhandles der om, alt sammen inden for rammen af de 10 mill. kr. om året, det hele drejer sig om. Det var vel ikke det, som var meningen, da man i sin tid ville yde denne støtte.

Det er i det hele taget et spørgsmål, om denne lov også med hensyn til eksportgarantierne virkelig benyttes, som det oprindelig var meningen. Det var jo meningen, at loven skulle bruges til at fremkalde en eksport, som ellers ikke ville finde sted på grund af kapitalmangel, unormal risiko o. s. v., men som dog alligevel havde en vis handelspolitisk interesse for landet, men jeg må tilstå, at det er mit indtryk, at loven i stor udstrækning bruges af en række store selskaber, som sikkert selv ville kunne klare opgaven.

Jeg henstiller til den højtærede handelsminister at have opmærksomheden henvendt på dette ved udarbejdelsen af det nye forslag samt på, at loven kan bruges og vil blive brugt til støtte for den ungdom,